1852. N°. 100.

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

DONDERDAG, 7 OCTOBER.

Deze Courant komt driemaal in de week uit en wel DINGSDAGS, DONDERDAGS en ZATURDAGS; dezelve kost in het ¼ jaar *f* 1-60, buiten *Assen* vrachtvrij *f* 1-75; de advertentiën van 1—5 regels *f* 1-00 en voor iederen regel meer 15 cent bij elke plaatsing, behalve 35 cent zegelregt. — Boekaankondigingen 20 pct. rabat. — **NB.** Advertentien voor de 1e bladz. kunnen Maandags Woensdags en Vrijdags uiterlijk tot **6**, die voor de 4e blz. tot **10** ure 's avonds aangenomen worden.

GEDEPUTEERDE STATEN der Provincie Drenthe brengen door deze ter kennis van de belanghebbenden, dat te beginnen met Vrijdag den 8 dezer op de Drentsche hoofdvaart zal mogen worden afgevaren ter diepte van 1.12 el (3¾ voet) en opgevaren ter diepte van 1.04 el (3½ voet).

ASSEN, den 6 October 1852.

Gedeputeerde Staten voorn.
de Voorzitter, DE VOS VAN STEENWIJK.
de Griffier, W. H. HOFSTEE.

De COMMISSARIS DES KONINGS in de provincie *Drenthe*, gelet op de voordragt van den Heer Militie-Commissaris in deze provincie d.d. 4 October ll. no. 62;
Herzien de resolutie van 8 September ll. no. 2967;

Besluit: art. 1.

Met wijziging in zoo verre van het verordende bij gemelde resolutie, te bepalen, dat de aanstaande inspectie over de verlofgangers der Nationale Militie zal plaats hebben te *Emmen* op DONDERDAG den 21, in plaats van op WOENSDAG den 20 October aanstaande, en te *Assen* op ZATURDAG den 23, in plaats van op VRIJDAG den 22 October aanstaande.

Art. 2 en 3.

Extract dezer (Art. 1) zal worden geplaatst in de twee eerst uit te geven nummers van beide *Drentsche Couranten*.

ASSEN, 5 October 1852.

De Commissaris des Konings voornd.
DE VOS VAN STEENWIJK.

De ARRONDISSEMENTS BETAALMEESTER te *Assen* brengt ter kennis van de belanghebbenden, dat gedurende deze maand en de maanden November en December dezes jaars, ten zijner kantore worden betaald de pensioenen ter laste van den Staat over de 3e drie maanden van 1852.

ASSEN, 4 October 1852.

H. J. OOSTING.

NEDERLAND, 6 October.

Naar het gerucht wil, is voor de betrekking van Minister van buitenlandsche zaken de aandacht ook gevestigd op den heer Boreel van Hoogelanden, die echter, naar men zegt, daarvoor evenmin in aanmerking wenscht te komen als de heer van Zuylen van Nijevelt.

— Op de staatsbegrooting is voor het dept. van de Hervormde Eeredienst uitgetrokken eene som van *f* 1,663,701,45½; hieronder zijn de kosten van het Israëlitisch kerkgenootschap begrepen; de tractementen van de Hervormde Predikanten beloopen *f* 1,066,211,37½. Voor het Dept. van de R. C. Eeredienst is uitgetrokken *f* 557,646,68½ en daaronder voor plaatselijk dienstdoende kerkleeraars *f* 412,787,67. Het cijfer van het Dept. van Marine is *f* 5.654.029.02½.

— *Men meldt uit Zierikzee, dd.* 2 *October*: Heden had alhier een allertreurigst voorval plaats. Schipper G. van Dort, varende tusschen Bergen op Zoom en Zierikzee, vertrok heden morgen ten 9 ure van laatstgenoemde stad, om naar Bergen op Zoom terug te keeren. Kort nadat hij met zijn schuit buiten het havenhoofd was gekomen, verhief zich een zoo hevige wind uit het Noord-Westen, bij hooggaande zee, dat het vaartuig op de plaat werd geworpen, waardoor de schipper, een grijsaard van in de 70 jaren, met zijne twee zonen en circa 30 passagiers, meest allen meedelvers, die naar hunne haardsteden terugkeerden, voor eenige uren in groot levensgevaar hebben verkeerd. Niettegenstaande alle pogingen, door de equipage der stoomboot *Stad Zierikzee*, welke de in doodsangst verkeerende menschen poogde te redden, is het echter niet mogen gelukken, allen behouden aan wal te brengen, daar door deze ramp de oude schipper G. van Dort, eene vrouwelijke passagier en kind, benevens onderscheidene meedelvers, waarvan het getal nog niet bekend is, het leven hebben verloren, terwijl de knecht van den hofmeester der stoomboot, die door zijne menschlievende pogingen, om zijne natuurgenooten te redden, waarin hij werd bijgestaan door den matroos P. Regoor, verscheidene schipbreukelingen op de boot had overgebragt, door het omslaan der sloep insgelijks om het leven kwam. Deze ongelukkige behoort in Rotterdam te huis en laat eene weduwe met vier kinderen na en stond algemeen als een braaf en oppassend mensch bekend. Ook de persoon van Lambrecht de Weerdt en Mels van der Ploeg hebben zich zeer verdienstelijk gemaakt; hebbende de eerste 9 en de tweede 4 schipbreukelingen gered. Zoo men verneemt, hebben bij dit ongeluk 8 of 9 menschen het leven verloren, doch het juiste getal kan men nog niet bepalen.

— Volgens de jongste berigten uit Luxemburg, was Z. K. H. Prins Hendrik der Nederlanden aldaar aangekomen. Dingsdag l.l. had Z. K. H. de autoriteiten ontvangen en de tentoonstelling der nijverheid bezocht.

— Te Zwolle is een werkman, P. van Kuik, die 50 jaren op denzelfden timmerwinkel werkzaam is geweest.

— De storm van j.l. Zaturdag heeft zich tusschen een en twee uur te Zwolle laten gevoelen, dezelve heeft in Overijssel vrij wat schade aangerigt aan boomen, daken etc. Te Groningen zijn twee wafelkramen omvergewaaid. Voor de Willemstad is een vaartuig met zes zich daarop bevindende personen verongelukt. Te Vught moet een boom zijn omgewaaid, op een huis gevallen, en dit huis in twee stukken hebben geslagen. Een karretje met een paard waaide op den Vughtschen steenweg om, waardoor eene jufvrouw ligt gekwetst werd. De post van Eindhoven naar s' Hertogenbosch moest over Liempde rijden en kwam 1 uur later aan, wijl de weg met omgewaaide boomen als bezaaid was. Tusschen Gorinchem en Nijmegen zijn vijf schepen gezonken. De Gierbrug te Nijmegen is zwaar beschadigd.

— Volgens de *Steenw. Ct.* is bij het leggen van een nieuwen steenen duiker te Steenwijk circa 6 el onder den beganen grond eene laag van steen gevonden, die de meeste overeenkomst heeft met de Bentheimer steen; voor zoo ver ontbloot heeft deze laag eene breedte van ruim 3 ellen, eene lengte van pl. min. 7 ellen, en eene dikte gemiddeld van ½ Ned. el. Op last van het gemeente-bestuur worden er nadere opdelvingen gedaan.

— In den morgen van 5 dezer is de eerste trein van den Hollandschen Spoorweg, tusschen 's Hage en Voorschoten, uit het spoor geraakt. Niettegenstaande de groote verwarring van het oogenblik, heeft geen der passagiers letsel bekomen. Van Amsterdam werd, op de gegeven seinen, hulp gezonden, en ten 12 ure kwam de trein behouden te Amsterdam aan, zoodat hij een oponthoud van ruim twee uren had ondervonden. De trein, die van daar ten 9 ure moest vertrekken, vertrok ten gevolge van dit ongeval, eerst ten 11½ ure.

— Den 5 dezer zou Prins Hendrik der Nederlanden denkelijk de zitting der Kamer te Luxemburg openen.

— Een Londensch dagblad verzekert, dat Prins Hendrik der Nederlanden zich in de vorige week te Londen bevonden en den voornamen juwelier Hancock met een bezoek vereerd heeft, ten einde hem bestelling tot het leveren en in orde brengen der bruidsjuweelen te geven. Dit berigt voegt er bij, dat het hooge huwelijk tusschen Z. K. H. en Prinses Amelia van Saksen-Weimar in het begin van April des volgenden jaars voltrokken zal worden.

— Tusschen de Nederlandsche en Keurhessische regeringen is eene overeenkomst gesloten tot wederkeerige uitlevering van boosdoeners, welke door de wederzijdsche gevolmagtigden op 28 September 1852, te Kassel is onderteekend.

— Den 5 dezer zouden de afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal een aanvang maken met het onderzoek der ontwerpen van wet, uitmakende de Staatsbegrooting voor den jare 1853.

BUITENLAND, 6 October.

FRANKRIJK. Volgens de officiele dépêches was de President jl, Vrijdag te Montpellier aangekomen. De ontvangst was daar even als elders.

— De minister van binnenlandsche zaken heeft eene

circulaire gerigt aan de prefecten der departementen, welke Lodewijk Napoleon bezocht heeft, en waarin genoemde ambtenaren worden aangeschreven, om hem zoo spoedig mogelijk alle documenten en de kleinste bijzonderheden mede te deelen omtrent het voorgevallene in elke plaats, welke door het hoofd van den Staat bezocht is. De prefecten mogen zelfs de namen van den minsten veldwachter of den eenvoudigsten arbeidsman, die eenige rol, welke dan ook, bij deze plegtigheden vervuld heeft, niet vergeten. Men zal uit die bouwstoffen een omstandig boekwerk zamenstellen, waarvan een exemplaar in de archieven van elk departement zal worden gedeponeerd, om de herinnering aan de reis van Lodewijk Napoleon op die wijze te vereeuwigen.

— Te Parijs trok zeer de aandacht een artikel van het *Journal de Frankfort*, waarin gezegd wordt, dat de mogendheden, die het tractaat van Weenen onderteekend hebben, zich niet tegen een erfelijk keizerschap in Frankrijk zouden verklaren, maar wel tegen eene uitbreiding van het Fransch grondgebied. Men schrijft aan dit artikel een half officieel karakter toe.

— Bij het leggen van den eersten steen voor de hoofdkerk te Marseille heeft de President o. a. bepaaldelijk verklaard, dat zijne regering de godsdienst alleen beschermen en ondersteunen zal, om haar zelve, en nimmer als een staatkundig werktuig. Deze verklaring heeft, vooral onder de aanwezige hooge geestelijkheid, sensatie gemaakt.

— De generaal Cavaignac leeft thans zeer stil en afgezonderd.

— Een vreesselijke misdaad heeft gisteren avond het quartier Madeleine in rep en roer gebragt. De heer Bower, correspondent van den *Morning Advertiser*, heeft zijn collega van de *Daily News*, Morton, met een tafelmes overhoop gestoken, toen hij hem een bezoek kwam brengen. De gade van den moordenaar had juist een oogenblik van te voren, in een vlaag van krankzinnigheid, hare ongeoorloofde betrekking tot den heer Morton bekend en daardoor lang gekoesterde vermoedens bevestigd. De moordenaar is voortvlugtig.

— Men wil, dat Lamartine zijne bezittingen in Klein Azië aan eene compagnie zou hebben overgedaan, tegen eene jaarlijksche uitkeering van 20,000 francs.

— Langzamerhand schijnt de Fransche pers het gevoelen der Engelsche bladen, die uit eigen oogen zien, aangaande het Marseillaansche complot, te bevestigen. De Times schudde reeds bij 't eerste berigt ongeloovig het hoofd, motiveerde later zijn gevoelen en gaf niet onduidelijk te kennen, dat hij de geheele zaak voor een *kunst*greep na den *staats*greep hield, en heden zet de *Moniteur*, hoewel niet in zijn officiëel gedeelte, deze meening de kroon op, door eene waarschuwing aan de al te ijverige vrienden van den President te rigten, om de zaak toch niet te overdrijven. Het blad eindigt met eene tirade, waarin het volkomen vertrouwen op de voordurende bescherming der Voorzienigheid, den President reeds zoo vaak zigtbaar gebleken, aan den dag legt.

— De Minister van Oorlog zal het garnizoen in het departement du Var versterken, dewijl uit de instructie van het complot te Marseille een en ander moet zijn uitgelekt, aangaande verstandhouding tusschen de demagogen in Piemont en het Zuiden van Frankrijk.

— De policie brigade van Larochechalais heeft in een der herbergen een matroos gearresteerd, die zijn spijt lucht gaf over het mislukken van den aanslag te Marseille, en op dreigenden toon zeide, dat hij den President te Bordeaux onder de oogen hoopte te zien.

— De laatste stormvlagen hebben inzonderheid de Champs Elysées geteisterd, en de kloekste boomen, die men tegen hun geweld bestand zou gewaand hebben, ontworteld of geknakt.

ENGELAND. Een geacht Engelsch dagblad meldt, dat de sterke landverhuizing naar de goudstreken van Australie reeds schaarschte van werkvolk in de fabrieken van Lancastershire, en dientengevolge ook eene verhooging van de werkloonen, heeft doen ontstaan. In Staffordshire en in Wallis is dat insgelijks het geval, en zijn ook de prijzen van het bewerkte ijzer gestegen. Naardien het te denken is, dat die landverhuizing zal aanhouden, is het niet te verwachten, dat de werkloonen zullen dalen.

DUITSCHLAND. Uit den Beijerschen Paltz schrijft men, dat de gewone jaarlijksche bijeenkomst der Protestantsche Synode, die in de voorgaande jaren zich door toenemende verbittering tusschen de orthodoxen en liberalen heeft gekenmerkt, dit jaar zeer bezadigd is geweest. De gematigden onder de liberalen zien meer en meer in, dat zij zich aan de orthodoxen moeten aansluiten en de noodzakelijkheid van bindende formulieren erkennen, willen zij niet het gansche bestaan der kerk op het spel zetten. Vroeger stonden ook bij hen de orthodoxen als duisterlingen, als aanbidders van een papieren paus enz., te boek.

ASSEN, 7 October.

Men schrijft uit Zwolle aan de Amst. Ct.: In de aanstaande Staten-Vergadering dezer provincie zal, onder meer belangrijke onderwerpen, behandeld worden de verlenging der Dedemsvaart tot in de grachten van Coevorden, en in geval alsdan de zekerheid zal bestaan, dat van Coevorden door de Noord- en Zuidberger veenen het kanaal door eene Engelsche of andere maatschappij tot in de Eems zal gegraven worden, dan zal de verbinding der Dedemsvaart met Coevorden bij de Staten wel geen bezwaar ontmoeten. De opbrengst der sluis- en afvaartsgelden der Dedemsvaart is zeer aanzienlijk, te hooger, omdat de Hoogeveensche vaart geheel en de Smilder een tijd lang gesloten was.

— Gelijk wij reeds gemeld hebben, kunnen de miliciens van 1849 vergunning bekomen tot het aangaan van een huwelijk; hieraan is echter de bepaling verbonden, dat zij vooraf hunne schulden op het kleeding- en reparatie-fonds moeten aanzuiveren, tenzij zij bewijzen, daartoe onvermogend te zijn.

— Het doet ons bijzonder veel genoegen, dat naar men ons berigt heeft, de inschrijvingen voor de Drentsche Veen- en kanaal-Maatschappij met het begin dezer maand reeds *f* 530,000 bedroegen, en dat de te wachtene inschrijvingen welligt nog het maatschappelijk kapitaal boven *f* 580.000 zullen brengen.

— Er bestaat het plan, om op nieuw een Drentschen Almanak uit te geven, onder den naam van *Drenthina*, eenigzints anders van vorm en inhoud als de vroegere Drentsche Almanak, en wel onder de redactie van De. *A. L. Lesturgeon* en Mr. *J. A. Willinge Gratama*. Hieraan zal tevens een regerings-Almanak verbonden worden. Weldra zullen de prospectussen en de inteekeninglijsten worden rondgezonden.

— J. l. Dingsdag is alhier, na eene langdurige ziekte, overleden de heer Mr. *Gerrit Vos*, in den ouderdom van 76jaren; in het laatst van 1775 te Nijeveen geboren, terwijl zijne ouders waren de heer *Hendrik Vos* en Mejuffrouw *Roelina Alingh*, werd hij den 3en December van dat jaar gedoopt. Hijgenoot zijne Academische opleiding aan de Hoogeschool te Groningen. Na gepromoveerd te zijn, is hij in onderscheidene betrekkingen in Drenthe werkzaam geweest. Voor de inlijving bij het Fransche Keizerrijk was hij Commies en later Secretaris bij het bestuur der Landschap Drenthe, eene werkelijke en gewigtige betrekking; daarbij was hij Advocaat. In 1810 was hij Advocaat Fiscaal voor de middelen te lande, vervolgens tevens eerst Avoué en later Procureur bij de Regtbank te Assen. Althans van 1817 tot 1824 was hij lid van den Raad der stad Assen. In 1819 werd hij door genoemden raad tot lid der Provinciale Staten van Drenthe gekozen, waarna hij weldra door de Staten tot Gedeputeerde werd benoemd. Geruime jaren is hij met de betrekking van Rijks-Advocaat bekleed geweest. Van 1824 tot aan zijn dood was hij Regter Plaatsvervanger. Bij de verkiezingen van leden van de Provinciale Staten in 1850 was hij een van diegene, die bij de eerste stemming de volstrekte meerderheid van stemmen bekwam, terwijl ook hij daarna door de Staten tot Gedeputeerde werd herkozen. Bij zijn overlijden bekleedde hij de volgende betrekkingen: lid van het Collegie van Gedep. Staten, lid van het Collegie van toezigt op de Kerkelijke administratie der Hervormden, lid van het Provinciaal Kerkbestuur, Plaatsvervangend Regter en Curator der Latijnsche school te Assen. Velen zullen zeker met smart het overlijden van een man vernemen, die door zijne minzaamheid, vriendelijkheid en opgeruimdheid een ieder voor zich innam, en die door geheel Drenthe bekend, bemind en geacht was. De overledene was een

van diegene, wier aantal gaande weg schaarscher wordt, die uit eigene ondervinding en uit eigen aanschouwen aan het tegenwoordig geslacht den vroegeren staat van Drenthe kunnen mededeelen, en hoeveel dezelve van den tegenwoordigen verschilt, en hoe geheel andere instellingen, gebruiken en gewoonten er in de vroegere Souvereine Landschap dan in onze tegenwoordige Provincie heerschten; hij toch heeft met Drenthe het gewigtigste tijdperk in hare geschiedenis, van 1790 tot nu toe, doorleefd; hij heeft gepleit zoo voor het Hof van Drenthe, ook nog wel Etstoel genoemd, voor de Regtbank van eersten aanleg te Assen, als voor het Provinciaal Geregtshof van Drenthe.

— Men verneemt, dat, ten gevolge het besluit in de de laatste vergadering der aandeelhouders van de Drentsche Kanaal-Maatschappij genomen, het bestuur dezer Maatschappij aan het bestuur der Provincie gevraagd heeft of deze genegen zou zijn, de verleende concessie en de uitgevoerde werken over te nemen, en op welke voorwaarden. Men mag dus verwachten, dat dit punt in de aanstaande najaarsvergadering der Staten een punt van deliberatie zal uitmaken.

— Door eenige bakkers te Meppel is aan den Raad dier gemeente een adres aangeboden, houdende verzoek, om de gemeente-opcenten op het gemaal, ten beloope van 90 geheven wordende, af te schaffen of zoodanig te verminderen, dat zij tot een gelijk bedrag als in de omliggende gemeenten worden geheven. Er wordt daarin betoogd, dat ook de Gemeente-wet derzelver afschaffing wenschelijk acht en de heffing daarvan in strijd is met het bij die wet aangenomen stelsel van gemeentebelastingen. Voorts wordt daarin kortelijk uit een gezet, dat de voortbrengselen, gedrukt door hoogere belastingen, en lastige formaliteiten niet kunnen mededingen met de buiten markt; dat het ondenkbaar moet geacht worden in eene bepaalde plaats opcenten te heffen zonder algeheele afsluiting van die plaats; dat echter in die afsluiting van de natuurlijke markt het grootste nadeel ligt en opgeheven kan worden door getrouwe uitvoering te geven aan de gemeente-wet, en, in plaats van accijns of opcenten op de voorwerpen van verbruik, nevens opcenten op 's rijks directe belastingen, hoofdelijke omslagen, gegrond op een redelijken maatstaf van het inkomen der belastingschuldigen (art. 243) en andere plaatselijke directe belastingen in te voeren. *Steenw. Ct.*

Hoogeveen, 2 Oct. Men berekent thans vrij zeker, dat de Hoogeveensche vaart met half November aanstaande, zonder tusschenkomende buitengewone omstandigheden, weder bevaarbaar zal zijn. Alleen de sluizen No. 3 en 4 zijn nog niet zoo ver gevorderd als de anderen, uithoofde men daaraan later is begonnen. Velen zien dat tijdstip van heropening reikhalzend te gemoet, wegens het kostbare vervoer, dat tegenwoordig alles per as van en naar deze plaats moet geschieden. *Hdbl.*

* **Beilen, 5 Oct.** De Raad heeft in deszelfs vergadering van gisteren tot Secretaris benoemd de Burgemeester Mr. S. J. Oosting.

* **Borger, 5 Oct.** Heden middag omstreeks twaalf uur had te Drouwen, in deze gemeente, het volgende voorval plaats, hetwelk ligt noodlottige gevolgen had kunnen hebben. De lanbouwer T. Zondag, met zijn huisgezin voor den schoorsteen zittende te eten, hoorde iets kraken en neerploffen; verschrikt springt ieder van zijne plaats op en loopt naar buiten; daar gekomen zijnde ontwaarde men, dat de geheele schoorsteen was omgevallen. Het ingezamelde graan heeft verhinderd, dat de door het dak gevallene steenen bedoeld gezin op het hoofd vielen.

* **Coevorden, 5 Oct.** Heden morgen had in de Sijnagoge alhier een twist plaats. De Parnassijn wilde niet gedoogen, dat een broertje van een met verlof zijnd militair een onbezette plaats innam. Van woorden kwam het tot daden; de onschuldige soldaat werd bij den garnizoens kommandant aangeklaagd. Wij hopen, dat een onschuldige van straf bevrijd moge blijven.

Drentsche Kanaal-Maatschappij.

In ons nummer van 28 Sept. j.l. hebben wij een stuk geschreven over hetzelfde onderwerp: daarin zeiden wij: „Het is nog niet lang geleden, dat het bestuur der Maatschappij in een dagblad dezer Provincie aan de kaak is gesteld, ja men heeft niet geschroomd, aan hetzelve te laste te leggen, dat het van den beginne af de toeleg was geweest, om het kanaal niet verder dan tot Hoogeveen te brengen; hieruit zou moeten volgen, dat het bestuur niet alleen de aandeelhouders maar ook de Provincie in erge mate had bedrogen of van plan was te bedriegen; deze beschuldiging is niet alleen lasterlijk maar ook bespottelijk als volstrekt in strijd met de handelingen van het bestuur." Wij hadden daarbij op het oog hetgeen voorkomt in een artikel in de Nieuwe Drentsche Courant van 24 Julij j.l. en wel bepaald de zinsnede: „Men zegt nu: men behoeft er niet voor te vreezen, de Hoogeveensche vaart zal worden afgewerkt, en wel in tijds. Wij gelooven het ook, omdat ieder deskundige van den beginne af heeft ingezien, dat de hoofdleiders eigenlijk niets anders bedoelden, maar - men is tot meer verpligt."

Wie zijn de hoofdleiders der Drentsche Kanaal-Maatschappij?

Wie anders dan het bestuur, dan de Commissarissen?

Deze zouden dus niets anders bedoeld hebben, dan om de Hoogeveensche vaart af te werken, en verder het kanaal te laten rusten. Waartoe waren ze evenwel benoemd? Om het geheele kanaal tot stand te brengen; om het te brengen in de Emmer veenen, daar de aandeelhouders eerst dan voordeel konden hebben, wanneer de veenen waren bereikt; daartoe nam de Provincie, namen de betrokkene gemeenten zoo ruim deel.

Commissarissen zouden dus het plan hebben, om zich in erge mate aan misbruik van vertrouwen, aan het bedriegen hunner committenten, schuldig te maken.

Is deze beschuldiging niet lasterlijk, zoo ze ongegrond is, en ze is het in allen deele, gelijk wij zoo aanstonds zullen aantoonen. Het geldt hier niet het min of meer goede beheer van Commissarissen, maar derzelver goede trouw. En is het niet schandelijk, een eerlijk man den kroon van het hoofd te rukken, gelijk hier is geschied? Eilieve, lezer, zie art. 367 van het strafwetboek. Volgens dat art. worden honderden in den lande door den regter veroordeeld, die in drift een ander voor dief, voor schelm etc. uitmaken; hier echter is veel erger geschied; hier wordt in koelen bloede aan mannen, die eene betrekking van vertrouwen bekleeden, te laste gelegd, dat zij dit vertrouwen op eene schandelijke wijze misbruiken.

Welk vonnis zou de regter moeten uitspreken over hem, die dat ter neder schreef?

Ongegrond en bespottelijk is deze beschuldiging, omdat de Commissarissen er volstrekt geen belang bij hebben, dat het kanaal niet doorgetrokken wordt, maar wel als mede aandeelhouders dat hetzelve in de veenen komt; van de commisarissen is er denkelijk niet meer dan een en hoogstens twee, die belanghebbende waren bij de oude Hoogeveensche vaart; bovendien zijn de waterpassingen, projecten, bestekken etc. voor het verdere kanaal niet alleen in behandeling genomen, maar afgewerkt en ter goedkeuring ingezonden. Waartoe was dit noodig, zoo men niet verder dan Hoogeveen wilde gaan?

Ziedaar, geachte lezer, naar ons oordeel volkomen gestaafd hetgeen wij in no. 96 plaatsten.

Na een week broedens komt de schrijver in de Nieuwe Drentsche Courant van gisteren op ons stuk terug, niet, om aan te toonen, dat de lasterlijke aantijging wel degelijk gegrond is (dat kon hij ook niet), neen, maar hij trekt tegen de Redactie der Oude Drentsche Courant en hare beginselen te velde. Wij zouden volstrekt niets daartegen hebben, zoo dit **eerlijk geschiedde, maar de schrijver begint met eene onwaarheid. Hij zegt, dat wij de Drentsche Kanaal-Maatschappij en** haar beheer hebben verdedigd. Wij hebben dit nimmer gedaan. Wij hebben alleen het feit gesignaleerd, dat de lasterlijke beschuldiging jegens de Commissarissen volstrekt geen ingang bij de aandeelhouders heeft gevonden; wij hebben dit gedaan met bijzonder genoegen, omdat wij in de uitspraak der aandeelhouders onze meening bevestigd vonden, dat de aantijgingen lasterlijk waren. Wat in ingezondene stukken is geschied, is buiten ons.

Toon het ons aan, Mijnheer de Schrijver! dat wij ons over het beheer uitgelaten of de Maatschappij hebben verdedigd; zoo gij dit niet kunt, en gij kunt het niet, dan klagen wij u aan van *leugen*.

Verder zegt de schrijver: „Zij (de Redactie) bewondert dat doorslaand blijk van vertrouwen, als een bewijs van goed beheer; zij is er over uit! en zegt: „*het is een hoogst opmerkelijk verschijnsel! Nu blijkt, dat alles hetgeen door een dagblad dezer provincie ten laste van dat bestuur is gezegd, immers onwaar is; dat blad schreef laster, schreef bespottelijk.*" In deze zinsnede is geheel verdraaid hetgeen wij ter neder schreven. Eilieve, lezer, het is nog niet zoolang geleden, sla ons no. 96 na, gij kunt dan zelf oordeelen, en gij zult met ons bevinden, dat wij in het geheel niet gezegd hebben: *dat al wat door een dagblad dezer Provincie ten laste van het bestuur der Maatschappij is gezegd, onwaar is.*

Waar vindt gij deze woorden of de zin daarvan in ons stuk, Mijnheer de schrijver, en, zoo wij ze niet geschreven of de zin daarvan bedoeld hebben, gelijk het geval niet is, dan beschuldigen wij u van *woordverdraaijing*.

En nu, Mijnheer de schrijver, wij dagen u voor de Regtbank van het publiek, en beschuldigen u, wiens artikelen overvloeijen van protestatien van eerlijkheid en waarheidsliefde, van *laster*, van *leugen* en van *woordverdraaijing*. Verdedig u! zoo gij het niet kunt of niet voldoende doet, dan vorderen wij, dat het publiek u houde voor een *lasteraar*, *leugenaar* en *woordverdraaijer*. Over den laster hebben de aandeelhouders reeds uitspraak gedaan.

De schrijver zegt nog, dat wij tot het *behoud* behooren, en ons eene zekere *serviliteit* eigen is. Wanneer hij door *behoud* verstaat, dat wij *behouden* willen alles wat goed en nuttig is, dan heeft hij gelijk, maar wanneer hij daardoor verstaat het aanhangen van die regerings beginselen, welke door de vrijzinnige beginselen zijn verdrongen, dan vergist hij zich zeer, en het doet ons genoegen, dat de schrijver ons aanleiding geeft, om dit openlijk te verklaren. Wij sommeren den schrijver, om ons uit eene der nummers van de Drentsche Courant, die in het licht zijn verschenen sedert de Redactie in onze handen kwam d. i. sedert derdehalfjaar, te bewijzen, dat wij de vrijzinnige beginselen niet zijn toegedaan. Integendeel wij prefereren de directe ver-

kiezingen boven de verkiezingen met trappen, omdat wij verwachten, dat de eerste voor het welzijn van Staat, Provincie en Gemeente betere resultaten zullen te weeg brengen dan de laatste. Wij zijn lofredenaars van de publiciteit bij de vergaderingen der Staten en der Raden, omdat publiciteit het beste middel is tegen knoeijerij en de beste en eenigste controleur is voor vergaderingen, die anders geenen controleur hebben. Wij erkennen volmondig, dat het tegenwoordig Ministerie veel goeds voor den lande heeft gedaan en zouden hetzelve ongaarne zien aftreden, omdat wij dan schokken te gemoet zien, zooals Belgie thans ondervindt, terwijl ons land thans orde, rust en voorspoed geniet. Maar wij zijn geene onbepaalde lofredenaars, geene marionetten van het Ministerie; het ontwerp van wet op het Armbestuur o. a. komt ons voor te zijn in strijd met het belang van het land en eener goede staatshuishoudkunde. Wij meenen, dat het het beste is, om bij iedere partij goed te keuren; wat goed is, en af te keuren, wat slecht is.

De schrijver beschuldigt ons ook van *serviliteit* d.i *slaafsche onderworpenheid.* Maar, Mijnheer de Schrijver, gaarne zouden wij weten, aan wie we dan slaafs onderworpen zijn.

Ook zien wij niet in het verband tusschen de Dr. kanaal-Maatschappij en het behoud, of het moest zijn, dat wij het betreuren, dat het bestuur dier Maatschappij de penningen der aandeelhouders niet *behouden* maar *gebruikt* heeft, in zoo verre zijn wij inderdaad voor het behoud.

En, wilt gij een bewijs, geachte lezer, van de bedrevenheid van den Schrijver in de redeneerkunst, hoor dan: Wij hebben uit de eenparige herkiezing van Commissarissen door de aandeelhouders de gevolgtrekking afgeleid, dat de Commissarissen het vertrouwen der aandeelhouders niet verloren hebben; naar ons oordeel is deze gevolgtrekking niet te wederleggen. Schrijver beproeft het echter. „Maar was het dan," zegt hij, „altijd een zoo klaar bewijs van „goed beheer (wij hebben niet van beheer gesproken) in Nederland, „dat Bestuurders een en andermaal werden herkozen? Helaas! „Neen. Ons Vaderland leverde vroeger daarvan menig bewijs; „en hier vooral heeft zeer zeker ook menig motief medegewerkt, „om *die* Commissarissen zooveel mogelijk aan de zaak verbonden „te houden. *De conclusie, uit de eenparige herkiezing getrokken,* „*gaat* DUS *mank.*" Er wordt hier uit eene *vraag* en eene *veronderstelling*, als praemissen, eene *stellige* gevolgtrekking afgeleid. Inderdaad, mijnheer de Schrijver! de lessen bij den Professor in de Logica zijn in der tijd verzuimd.

En nu het schoolmeesterachtig slot! Wij gelooven niet, dat de waarde van ons blad bij het publiek zal afhangen van het oordeel van iemand, die zulke beschuldigingen tegen zich heeft, als wij hierhoven tegen hem hebben ingebragt. *De Red.*

Allerlei.

— De Weener dagbladen maken melding van eene vreesselijke gebeurtenis. Een boer uit Gallicie ging, door zijne dochter vergezeld, naar de jaarmarkt te Zharas, om er een paar ossen te verkoopen, en deed het ontvangen geld in een lederen gordel, dien hij zijne dochter om het lijf liet gespen en onder hare kleederen verbergen, omdat, zoo hij meende, het geld bij haar veiliger was. Toen zij bij hunnen terugtogt een bosch door moesten, werden zij eensklaps door een gewapend persoon tegengehouden, die hun geld of hun leven eischte. De boer zeide geen geld bij zich te hebben, maar de roover, wetende dat hij zijne ossen verkocht had, alzoo hij hem daarmede des morgens had zien doortrekken, fluitte om bijstand; hierop verschenen twee anderen, die met den eersten den boer verder in het woud sleepten en hem daar afmaakten. De dochter zag de misdaad volvoeren en nam ijlings de vlugt door het digtste van het bosch, zich met wilden angst en moeite een weg banende; weldra bemerkte zij in de verte eene woning, waar zij zich heen begaf. Meenende eene herberg in te treden, verhaalde zij onder tranen haar wedervaren, gaf de waardin haar geld in bewaring en werd door deze, naar het scheen, met diep medelijden ontvangen en eene rustplaats aangewezen; zij had daar slechts eenige oogenblikken vertoefd, toen zij de drie moordenaars van haren vader zag in huis treden, die in de benedenkamer een gesprek hielden met de waardin. Met schrik en vreeselijken angst hoorde zij die mannen zich beklagen over het mislukken van den roof, waarop de waardin, de vrouw van een dezer booswichten, hen lagchende den gordel met geld voor de voeten wierp, er bijvoegende: „Het duifje is in de kooi." Toen hoorde de ongelukkige dochter hen onderling raadplegen over het lot, dat men haar bereiden wilde. Eindelijk zeide een van de moordenaars: er mag geen spoor van de meid overblijven, stook den oven, wij zullen haar verbranden. Men verbeelde zich den toestand der ongelukkige! zij hoorde reeds het hout in den oven kraken. Maar God verhoorde haar gebed in den doodangst, zij voelde zich moedig, tot vertwijfeling toe; en, bespeurende, dat de muren der woning voor een gedeelte van klei waren, trachtte zij eene opening te maken, het gelukte haar, zij valt buiten op een hoop verrot stroo en vlugt; gelukkig bereikt zij, maar uitgeput van krachten, den grooten weg, waar zij twee patrouillerende gendarmes ontmoet, aan wie zij alles verhaalt. Zij begeven zich naar de aangewezene plaats, alwaar de drie booswichten, benevens de vrouw, worden gevangen genomen.

— Waar de nationale trots toch al niet schuilen kan! Dezer dagen lazen wij in den *Times* een brief van zekeren James Thornston, een Engelschen kok, die, gloeijend van verontwaardiging, de pen heeft opgevat, om de bittere dwaling te bestrijden, dat Lord Wellington een Franschen kok gehad zou hebben. Dat krantenpraatje ging wat ver! De kookkunstenaar verdedigt de nagedachtenis van zijn onsterfelijken meester tegen zulk een smet van anti-nationaliteit; en de geschiedenis neemt zeker met eene achtbare buiging nota van 's mans protest. Met gepasten trots maakt hij der wereld bekend, dat hij den grooten krijgsman op al zijne togten volgde; dat hij 't was, die hem middelijkerwijs de krachten schonk, om te zijn die hij geweest was; dat hij reeds op het slagveld van Salamanca, onvervaard, te midden van den donder der kanonnen, 's hertogs biefstuk bakte, en puddingrecepten uitdacht, terwijl zijn meester krijgsplannen beraamde; dat hij, eindelijk, altijd te gelijk met zijn meester in het vuur was, de hertog op het slagveld, hij in de keuken.

ADVERTENTIEN.

Heden overleed, in den ouderdom van bijna zeven en zeventig jaren, tot onze diepe droefheid, onze geliefde Vader, de Heer Mr. GERRIT VOS, *Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw*, *Lid van het collegie van Gedeputeerde Staten in de Provincie Drenthe enz.*, *enz.*

ASSEN, 5 October 1852.

Mr. H. VOS.
Mr. A. VOS.

J. EGGENS, Schoolonderwijzer te *Nieuw Buinen*, verlangt ten spoedigsten een **ondermeester** van eenigen RANG.

AREND KUIK, Landbouwer te Meppen, gemeente Zweelo, is voornemens op VRIJDAG den 8 October 1852, des voormiddags om 10 uur, ten zijnen huize ten overstaan van den Notaris Mr. J. T. KIJMMELL publiek te verkoopen: een HUIS, ERF en TUIN, 22 mudden BOUWLAND, 3 dagwerken HOOI- en $8\frac{1}{2}$ dagwerken WEIDELAND, benevens $1\frac{1}{2}$ vierendeel waar Waardeel, in de ongescheidene Markte van Meppen, alles staande en gelegen om en nabij Meppen voornoemd.

WESTERBORK, 4 October 1852.

IN NAAM DES KONINGS!

Op maandag den vijftienden November 1800 twee en vijftig, des morgens te tien uren, zullen ter rolle van de Arrondissements Regtbank te Assen, in het Paleis van Justitie aldaar, publiek worden verkocht en aan den meestbiedenden of hoogst afmijnenden toegewezen de twee volgende Veenplaatsen: 1°. De **DWARSPLAATS** No. één, gelegen in het Exloërveen, gemeente Odoorn, en aldaar Radastraat bekend in Sectie D. Nos. 35 en 84, groot 29 Bunders, 7 Roeden, 10 Ellen: en 2°. De **DWARSPLAATS** No. tien, gelegen als voren, kadaster sectie D, Nos. 44 en 75, groot te zamen 29 Bunders, 70 Roeden, 60 Ellen. Deze goederen zijn in beslag genomen ten verzoeke van den Heer *Henderikus Zegering*, wonende te Exlo gemeente Odoorn, in zijne qualiteit van administrerend volmagt der markte van Exlo, hebbende tot zijn Procureur gesteld Mr. *Albert Vos*, en ten laste van de erven *Jan Hoving* te Valthe, gemeente Odoorn.

ASSEN den 7 October 1852.

Voor den executant
A. VOS.

MARKTBERIGTEN.

GRONINGEN, 5 October.

De aanvoer van alle graansoorten blijft nog steeds zeer geringen daardoor de handel uiterst beperkt. Bij grootere toevoeren zou de handel eene veel grootere uitgebreidheid hebben, omdat het aan vraag voor alle artikelen geenszins ontbreekt. Tarwe, boekweit en gerst blijven gezocht voor Holland, Gelderland en Overijssel; laatste mede voor onze eigene pelderijen. Rogge voor Vriesland en eigene consumptie. Haver voor Engeland, Overijssel, Gelderlane, Noord-Braband en Holland.

Heden was het met tarwe, rogge en boekweit nagenoeg als voren. Gerst tot eene verhooging van 10 à 20 ct. per mud levendig gevraagd en al het ter veil zijnde opgeruimd tot prijzen van *f* 4,65 à 75 op 56 pd. Haver, boonen en gort als voren. Koolzaad en olie, dadelijk iets flaauwer, op levering van het voorjaar met veel kooplust.

STEENWIJK, 4 Oct. Rogge *f* 6,70 à 7,25. Boekweit *f* 5,60 à 6.25. Boter per $\frac{1}{8}$ ton *f* 15,75.

OLDEMARKT, 2 Oct. Boter $\frac{1}{8}$ ton *f* 16,00 à 16,25.

COEVORDEN, 4 Oct. Rogge *f* 6.25. Boekweit *f* 5,80. Boter Ned. pd. 55 c.

HOOGEVEEN, 5 Oct. Rogge *f* 7.10. Boekweit *f* 5.75. Haver *f* 3.25. Boter Ned. pd. 65 cent.

AMSTERDAM, 5 Oct. Werk. Sch. $2\frac{1}{2}$ pct. $63\frac{15}{16}$ à —; dito 3 pct. $76\frac{1}{2}$ à $76\frac{9}{16}$; dito 4 pct. $96\frac{7}{16}$ à $96\frac{1}{2}$. —

Ter Boek- en Courant-drukkerij van J. A. WILLINGE GRATAMA *Assen*